

маємо значний наявний потенціал у розрізі різних видів економічної діяльності. Про це мало згадується при удосконаленні українського законодавства для стимулювання інноваційного розвитку країни. Більше уваги звертають на сферу інформаційно-комунікативних технологій, але Україна має набагато більший і ширший потенціал інноваційної діяльності, якому тільки треба створити інституційний канал для виходу на заключну стадію інноваційного циклу – комерціалізацію нових науково-технологічних знань, які поки акумулюються тільки у винаходах і корисних моделях.

Список літератури:

1. Романовський О. О. Феномен підприємництва в університетах світу: монографія. – Вінниця, Нова книга, 2012.
2. Бажал Ю. М. Розвиток інноваційної діяльності у знаннєвому трикутнику «державна-університетська-промисловість» // Економіка і прогнозування, 2015, №1, с. 76-88.
3. Slaughter, S., Rhoades, G. Academic Capitalism and the New Economy. Markets, State and Higher Education. – U.S.A.: The Johns Hopkins University Press, 2009.

Бойко І. С.

Національний університет

«Києво-Могилянська академія»

студентка факультету економічних наук,

спеціальність «Економіка», МП-2

АКТУАЛЬНІСТЬ ВЧЕННЯ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО ДЛЯ СУЧАСНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Сьогодні Україна перебуває на шляху становлення потужної економічної системи, за допомогою якої вона могла б вийти на шлях ефективних реформ та забезпечення гідних умов життя для кожної людини. Ми часто звертаємо погляд на іноземні моделі розвитку, забуваючи що їх успішність зумовлена іншими умовами та середовищем існування, в той час, як у нас були свої економічні моделі, які не поступаються іноземним і можуть послужити прикладом для інших. Саме тому зараз, у час становлення економічної системи України, актуалізується потреба відновлення історичної спад-

щини видатних українців, яка сформувалась в певних соціально-економічних реаліях та здійснювалася на практиці. Одним із таких була постать, без сумніву, найвизначнішого економіста ХХ століття Митрополита Андрея Шептицького. Успішність реалізації його вчення перетворила Галичину наприкінці ХІХ – на початку ХХ століття на «П'ємонт» українського національного відродження та може послужити вектором для вирішення низки проблем нашої економіки і поштовхом для відновлення економічного зростання України.

Кінець ХІХ століття для українців Галичини характеризувався насамперед відміною панщини, яка нищила їх довгий історичний період. Тепер українці стали вільними. Та після довгих років залежності від панів, вони продовжували вірити, що є хтось, хто зробить їх життя кращим без їхньої участі. Вони віддавали право управління інституціям, а не вірили в себе [3].

Саме в таких умовах, тодішній Митрополит Української греко-католицької церкви Андрей Шептицький розпочав свою соціальну місію, метою якої вбачав відродження в українського народу віри в себе та «перетворення його в сильний організований зрілий організм, який займає гідне місце між народами» [3].

Як мудрий менеджер він розумів, що будь-яку слабкість можна перетворити в ресурс, а причиною бідності є нестача освіти та монополія владних структур, для яких сильний творчий народ є перешкодою для панування.

Можна з певністю стверджувати, що вже у своїх перших соціальних посланнях, зокрема «Християнська робота» [2, с. 2-10], він переконує і наставляє до активної праці кожного громадянина: «Нехай будучі покоління візьмуть в свої руки торгівлю і промисел, бо слабою є суспільність, що свого промислу не має, слабою є суспільність, в котрій торгують чужинці. Лиш та суспільність багата і сильна, в котрій всі, або майже всі, відповідно до свого положення, суть заможні» [2, с. 9]. І так починає формуватися в суспільстві середній клас.

На нашу думку, твердження, що праця і капітал за своєю природою не суперечать одне одному, а боротьба між ними не є єдином можливим шляхом, цілком змінювало мислення народу. Чітко видно, що «Капітал не обійдеся без праці, а праці потреба капіталу» [2, с. 24].

Поглянувши на досвід успішних західних демократій, бачимо, що найбільш процвітають ті, які, зазнавши класової боротьби, відкинули її і знайшли спосіб порозуміння між робітниками та працедавцями [1].

На нашу думку, саме наявність приватної власності, чим є земля та можливість розпоряджатися заробітною платою, сприяє активізації зусиль кожної людини для покращення свого життя та більшої певності у майбутньому. Забирання цієї можливості повністю знеохочує до діяльності і відбирає будь-яку нагороду за неї. Коли людина не має права отримати користі із вкладених зусиль, це змушує її працювати лише на своє теперішнє утримання і робить ще більшим невільником. Саме бажання людини піклуватися про майбутнє є природним імпульсом кожного, а можливість посідати та розпоряджатися результатами праці є її природним правом.

Отже, необхідно зазначити, що єдність праці та капіталу і наявність приватної власності є одними із тих постулатів, які обстоює і розвиває Митрополит Андрей Шептицький у своєму вченні. Його діяльність припадає на час, коли Галичина потребувала нових поглядів та рішень, які сприяли б будівництву своєї державності. Митрополита вирізняла віра в людину та її можливість змінюватися і працювати. Всі інші структури, зокрема і держава, повинні цьому сприяти, але якнайменше безпосередньо втручатися. Сьогодні бачимо, що погляди Митрополита Шептицького вже тоді на 50-60 років випереджали соціальне вчення Католицької церкви та дозволили Галичині досягти такого рівня розвитку, що, перебуваючи у складі Австро-Угорської імперії, вона користувалася мінімальними дотаціями та активно розвивала всі господарські структури. Саме переміна мислення людей, віра в них та підтримка створили неабиякий ґрунт для змін, що може послужити чудовим прикладом для кожної людини сьогодні та для нашої країни, зокрема. Адже саме на нашій землі, наприкінці XIX століття відбувалися нечувані до того зміни в господарській діяльності та праці людей, а сьогоднішнім завданням є відродити цю пам'ять і впроваджувати в суспільне життя.

Список літератури:

1. Маринович М. Митрополит Шептицький та його послання «О квестії соціальной» [Електронний ресурс] / М. Маринович – Режим доступу до ресурсу: https://risu.org.ua/article_print.php?id=60496&name=materials_conferences&lang=ua&.
2. Матеріали для читання: VI літня школа «Соціальна думка Митрополита Андрея Шептицького» – Львів: УКУ, 2017. – 127 с.
3. Свєреда З. Фінансова революція Андрея Шептицького [Електронний ресурс] / З. Свєреда. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://zbruc.eu/node/68086>.